

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 183. szám
2023/12.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekokolozsvar.ro):

Kismihály Boglárka,
Tóthpál Tamás.

Főmunkatárs: Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2023. január 19.

Januári bakancslista

■ **December 17. (vasárnap): Programváltás!** A Kék Lagúna-nyalagtúrát januárra halasztottuk, helyette vasárnap a Kígyófej-túrát (21 km) szervezzük meg. Utazás Tóttelkéig (Gálázeni), majd Sztánáról Kolozsvárra a TFC-vonattal (Transferoviar Călători). Találkozás reggel 8-kor a vasútállomáson (a vonat 8.18-kor indul), vonatjegyvásárlás egyénileg. Visszatérés a 17.08-kor induló vonattal. Túravezető: Szima Márton.

■ **Január 2. (kedd):** Évnyitó túra a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Kovács D. Zsuzsa.

■ **Január 3. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Január 6. (szombat):** Hagyományos Árpád-csúcs-túra (20 km, 470 m szintkülönbség). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Kiss János.

■ **Január 10. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Január 13. (szombat):** Feleki sípálya – Feleki stadion (20 km, 350 m szintkülönbség). Találkozás 10 órakor a 20-as autóbusz Tanítók háza mögötti végállomásán. Szervező: Kiss János.

■ **Január 14. (vasárnap):** Téli séta a Kék Lagúnához (19 km). Útvonal: Nádaszentmihály – Nagyszegű-bérc – Kék Lagúna – Egeres, vasútállomás. Találkozás 9 órakor a Beta távolsági-autóbusz-állomáson, a busz 9.30-kor indul. Visszatérés Egeresről vonattal. Túravezető: Szima Márton.

■ **Január 17. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Január 20. (szombat):** Medve-gerinc – Bükk-tető – Uraság erdeje – Szászfenes (10 km, 300 m szintkülönbség). Találkozás 10 órakor az M21-es Bucium utcai végállomásán. Csatlakozni lehet 10.30-kor a Leányvár végállomásán. Szervezők: Kiss János és Pál Gyöngyi. ♦ Gyalogtúra a Hideghavasra (21 km). Utazás személyautókkal, előzetes jelentkezés online vagy telefonon az irodavezetőnél. Indulás reggel 8 órakor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Túravezető: Kertész Levente.

■ **Január 24. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Január 26. (péntek):** Sötétedés utáni bagolytúra. Utazás személyautókkal, előzetes jelentkezés online vagy telefonon az irodavezetőnél. További részletek az útvonalról hamarosan az egyesület Facebook-oldalán és honlapján. Túravezető: Szima Márton.

■ **Január 27. (szombat):** Leányvár és Gorbó-gerinc (15 km). Találkozás 9 órakor az M21-es autóbusz Bucium utcai megállójában (autóbusz indul 9.15 órakor). Szervező: Csorba Anna. ♦ Majláth-kút – Bivalyos – Slamovics-ház – Cérna-forrás – Monostori végállomás (13 km, 200 m szintkülönbség). Találkozás az M16-os Tanítók háza mögötti megállójában 8.45 órakor. Szervező: Kiss János. ♦ Gyalogtúra az Öreghavasra (23 km). Utazás személyautókkal, előzetes jelentkezés online vagy telefonon az irodavezetőnél. Indulás reggel 8 órakor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Túravezető: Kertész Levente.

■ **Január 31. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

Ügyfélszolgálat

Keddtől péntekig előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). December 22. és január 3. között irodánk zárva lesz. Irodavezető Kismihály Boglárka, pénztár az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekokolozsvar.ro) és az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár 1891).

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna 0740-407652

Kertész Levente 0740-082022

Kiss János 0364-807639

Kovács D. Zsuzsa 0747-070790

Pál Gyöngyi 0742-373546

Szabó János 0757-220682

Szima Márton 0766-703575

Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa 0747-070790

Irodavezető: Kismihály Boglárka 0771-535848

December hó nélkül, kedvenc nosztalgiautókkal

Végehez közeledik a 2023-as esztendő, az időjárás az évszakhoz képest elég enyhe, egyszer volt kisebb hószállingózás, de havat csak Kisbánya üdülőtelepen, a Buszkáton láttunk november végén, akkor is keményen dolgoztak a hóágyúk, hogy a közeledő hosszú hétvégére használható legyen a sípálya. Az igazi tél még várat magára.

PÁL GYÖNGYI

December első szombatján a Dumbrava-gerincen kirándultunk. Az idő inkább őszi volt, lehullott, száraz levelek zöreje kísért utunkon kellemes zenei aláfestésként jó időt, száraz ösvényeket jelezve. Előbb a Cérna-forrást kerestük fel, onnan a Papok réte felé mentünk tovább, a néhány éve felújított piros háromszög jelzést jutottunk a Brüll-kilátóhoz. Nevét az EKE egykori alelnökéről, Brüll Emánuel (1884–1951) nyelvészről, a református kollégium irodalomtanáráról kapta. Szabó T. Attila így írt róla: „Akik ismerték Brüll Emánuel, tudják, hogy szenvedélyesen szerette a természetet. Nemcsak a tanítási szünetnapokon, sokszor hétköznap

szünetet tartani a fedett pihenőhelyen.

Utunkat a piros háromszög jelzést folytattuk a Bivalyos-rét felől érkező kék kereszt jelzésig, ezt követtük az István-forrás irányát mutató tábláig. Ezen a szakaszon nincs turistajelzés, de az ösvény jól követhető. Útközben találkoztunk a piros kereszt jelzéssel, amely az Árpád-csúcsról ereszkedik a szeliceai útra és a Dumbrava-gerinc oldalát borító erdőben kacskaringózik lefelé, míg eléri a Papok rétéjéről érkező piros háromszög jelzést, amely a Szent János-kúthoz ereszkedik. Nem követtük a piros keresztet, hanem jelöletlen ösvényen tovább haladtunk az István-forrás felé. Az erdőben tucatnyi fa hevert a

A SZERZŐ FELVÉTELE

Mikulás-túra a Péter-gerincen

is kiment a természetbe. Tudatosan vallotta, környezetében élőszóval és ezen túl a toll meggyőző erejével is hirdette, hogy az embernek nem szabad kiszakadnia a természetből, a szellemi munkásnak meg éppen szüksége van a szabályos időközökben, ütemesen megismétlődő kapcsolódásra mind a testi, mind pedig a szellemi rugalmasság megőrzése érdekében.” A kilátó a kolozsvári EKE-tagok egyik kedvenc kirándulóléte volt és maradt. Valamikor barátságosabb kép fogadta az erre járókat asztallal és padokkal, most már nyomuk sincs, a jelzőtábla is eltűnt a kilátó tisztásáról. A közeli erdőben sok fát kivágtak, de most is szép a kilátás a Gorbó völgyére, a Gorbó-gerincre és Havasbükkére, balra, a gerincet borító erdőn túl a Kis-Magura hegyes csúcsa köszönt ránk. Bámultuk a jól ismert, kedvelt tájat, majd visszafordultunk a Slamovics-ház tisztása felé ebéd-

földön, szép, vastag törzsű fákat vágtak ki, kár értük.

Elértük a forrást, a Plecskapaták hídját valamikor elmosta a megduzzadt patak vize (két patak találkozik itt, a mederben sok a gömb alakú homokkő), átkelünk a köveken egyensúlyozva és a Szent János-kút völgyében haladó aszfaltút szélén haladtunk lefelé, majd jobbra tértünk a Rejtett-forrás tisztására. Onnan a Diós-nyereg felé vettük az irányt és a Monostor negyedben fejeztük be a túránkat. A hosszú hétvége és az enyhe idő sokakat csalogatott a természetbe, több volt a kiránduló, mint máskor. A hőmérséklet ezekben a napokban elérte a 10–14 fokot, nem havazott és nem esett, kicsit borús, de kellemes kirándulói időnk volt.

December a hagyományos túrák hónapja is. A néphagyomány szerint december 6-ára virradóra a Mikulás meglátogatja a gyermekeket, s ha az elmúlt

hozhat egy kis üveg bort, fűszereket és cukrot a forralt borhoz, szalonnát, kolbászt a sültögetéshez. A tisztáson harmincan gyűltünk össze nagyjából 11 óra felé, többnyire idősebbek. Eszünkbe jutnak ilyenkor a régi emlékek, egykori túratársak, valamikor sokkal többen gyűltünk össze itt karácsony előtt. Az idő eltelt, elrepültek az évek, van, aki a régiégek közül már egészségi problémák miatt nem jöhet, sokan már nincsenek közöttünk. Szilágyi András tüzet rakott az előre összegyűjtött száraz ágakból, a parázs sült a szalonna, majd felferült az üst is a borral. Az idő borús volt, de szerencsére eső nem esett. Kellemes nap volt ünnepi hangulatban, beszélgetéssel és énekléssel. A decemberi napok rövidek és az órák hamar teltek, így hamarosan hazafelé indultunk: a hosszabb utat választók a Hója-gerinc felé, mások az autóbusz kisbácsi megállójába.

Korzika fordítva: délkelettől északnyugatra

Kolozsváriak Európa legnehezebb hosszú távú turistaútvonalán

Nem kis fába vágta a fejszét 2022-ben Füzes Attila és Pátca Csaba: úgy döntöttek, végigjárják az Európa legnehezebb hosszú távú útvonalaként számontartott GR20-as túrát, ráadásul a szokványossal ellenkező irányban, a könnyebbtől a nehéz terep felé haladva. Komoly fizikai és szellemi kihívást jelentett elég nehéz hátizsákokkal két hét alatt majdnem 180 km-t gyalogolni meredek sziklafalakon, közel 12 ezer méter teljes szintemelkedéssel. Novemberben hangulatos előadáson számoltak be a kolozsvári közönségnek a túrát megelőző felkészülésről, az úton szerzett tapasztalataikról és élményeikről, a legnagyobb kihívásokról és mélypontokról.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Az előadás elején szereztünk némi információt a szigetről és a GR20-as útvonalról. A délkeletről északnyugat felé javasolt útvonalat tavasszal vagy ősszel érdemesebb lejárni, nyáron a hőség mellett az ivóvíz hiánya is fokozza a túra nehézségét. A festett jelzések mellett irányjelző táblákkal is alaposan kijelzett útvonalon nehéz eltévedni. A tervezést és az eligazodást szabadon letölthető és kinyomtatható részletes leírás és térkép segíti. A hivatalosan piros-fehér csíkkal jelzett útvonalon léteznek alternatív szakaszok, ezek nagyrészt rövidebbek, de nehezebbek és veszélyesebbek, gyakran a sziklák tetején vezetnek végig. Minden hivatalos megállópontnál szálláshely és étkezési lehetőség adott, a nagyobb csomópontnál üzlet is működik, az élelmet helikopterrel viszik fel oda, ahova nem lehet autóval vagy számárháton feljutni. A túrázók nagy része kisebb csomaggal vág neki az útvonalnak jellemzően északnyugatról délkelet felé, és rendszerint 6 óra körül útnak indulnak, mert délután gyakoriak a viharok.

Aktív felkészülés és szövevényes út a startvonalig

Csaba szerint a felkészülés három fontos részből állt: fizikai felkészülés, megfelelő felszerelés beszerzése, logisztika megtervezése. Megtudtuk, hogy mindketten más-más módon készültek a nagy kihívásra. Csaba rendszeresen edzőterembe járt, 8 kilót leadott, hogy minél jobb formában legyen (közben kisebb sérülést is összeszedett, így az edzés mellett gyógytornára is kellett járnia). Attila csak néhány nappal a túrázgatás előtt az EKE Vándortáborban és a Retyezátban, felkészülésképpen otthon hablapon (izolír) aludt a földön, hogy edzde magát a sátorozáshoz.

Több szempontból is rendhagyó módon szerették volna teljesíteni az útvonalat: a Korzika hegyeire vállalkozók többsége északnyugatról délkelet felé halad, már az elején letudva a túra legnehezebb részét, a fiúk viszont fordítva indultak, reménykedve, hogy a végére bejönnek és könnyebben teljesítik a nehezebbjét. Fedett szállás helyett a sátorozást választották, és az ételt is magukkal cipelték, így mindketten nagyjából 17 kg-os hátizsákkal indultak útnak. Emiatt többen is aggodalommal vegyes csodálkozással kérdezték: biztosan így akarják-e végigjárni a kemény útvonalat. Attila még a laptopját is magával vitte, nehogy a hegy

tetején jöjjön be egy halaszthatatlan munka, amit csak ő tud megoldani. Csabánál csak a filmezéshez szükséges kütyük egy kilót nyomtak, 4 l vizet is vitt magával, az ételcipelés megtérrült: kb. 500 eurót spórolt ennek köszönhetően. Vadkempingezni tilos és busásan büntetik, így inkább nem kockáztattak, mindenhol fizettek 7 eurót a sátorhelyért. Aki nem akart cipelni, de a tömegszállítás sem vonzotta, 15 euróért bérelhetett sátrat.

Igazán kalandosra sikeredett az utazás a sziget délkeleti részére: Piombinóig saját autójukkal utaztak, majd komppal átkeltek Korzikára, és levezettek Calviig. Ott a tengerparton hagyták az autójukat, reménykedve, hogy senki nem lopja el és el sem szállítják, mire visszaérnek, majd tömegközlekedéssel körülményesen elértek Concahoz. Amikor úgy tűnt, semmivel nem tudnak feljutni útjuk kiindulópontjához, a kocmás néni szerzett nekik fuvar.

Már a túra elején vicces helyzetbe kerültek: percekig kellett a sorukra várniuk annál a táblánál, ahol az ellenkező irányból, kétéhes nehéz útról érkezők pózoltak megkönnyebbülten, ők pedig pihentek, a nagy kihívásra indulva készítették el kétszemélyes csoportképüket. Kezdetben szinte 30 fokos hőségben, párás levegőben kaptak felfelé, ám a nedves tengeri levegőt hamar felváltotta a kellemes hegyi levegő. Első szálláshelyük a többség számára az utolsó jelentette, így nem meglepően nagy buliba csöppentek, ráadásul a titán sátorozást szinte képtelenség volt belenyomni az acélkemény sziklás talajba, így minden kreativitásukra szükség volt, hogy sátrukat kifeszítsék.

Viharos szél, korzikai Retyezát, éjjel a heliporton

Hamar szembesülniük kellett azzal, hogy a könnyebbnek titulált déli rész is bőven tartogat kihívásokat: a meredek és sziklás terep miatt nemegyszer másfél-két óra alatt tették meg a nap utolsó másfél kilométeres szakaszát, előfordult, hogy 70 km/h erősségű széllel kellett küzdeniük, máskor meredek, keskeny sátorhely tette kellemetlenebbé a pihenésüket. Előfordult, hogy 7,5 óra alatt csak 11 km-t tudtak megtenni a talán még a Királykőnél vagy a Retyezátnál is meredekebb és bokatorósebb terepen. A kempingeknél Nyugat-Európaéhoz képest elég spártai körülmények uralkodtak, száz emberre egyetlen guggolás illemhelyiséggel, a napelemmel melegített víz pedig sokszor elfogyott, mire letudták a napi kilométereket.

A Petra Piana és Mangan közötti útvonal látványos gleccsertavainak egyike a 12. napon

Első napjuk végén az utolsó szakasz volt a legnehezebb, ez a motívum szinte mindennap viszatérőnek bizonyult. Második napra Attila belázasodott, így beadta a derekát, és este fedett szállást választott, beteg testének jólesett az éttermi vacsora, másnapra lényegesen jobban érezte magát. Harmadik nap már nagyon meredek és keskeny helyen kellett sátrat verniük, Attila például a heliporton aludt. Ötödik nap kezdődött az igazi technikai rész, a hatodik napra pedig a szerveztük már kezdett hozzászokni az extrém körülményekhez. Mivel nagy vihart jósoltak, a nyolcadik napon kis pihenőt tartottak, zuhanyoztak is meleg vízzel. A kilencedik napon 60-70 km/h erősségű szelet fogtak ki, amit még a hátizsáktól 100 kg-os össz súllyal is nehéz volt leküzdeni, viszont estére elértek az útvonal feléhez, Vizzavonába, ahol feltölthették ételkészletüket. A tizedik napon nehéz tereppel bemutatkozott az északi rész: az ugyan csak 11 kilométernyi kőfolyásos részeket sokkal nehezebben sikerült teljesíteni az előzőeknél. A 11. napon a rövidebb, alternatív útvonalat választották, amely veszélyes, akciódús, izgalmas és technikás részekkel tette próbára ügyességüket, gyakran a sziklaperemen kellett haladniuk. Aznap volt eső és köd is, ugyanakkor érintették a hivatalosan legmagasabban fekvő forrást. A 12. napon érkeztek a túraútvonal

legszebb és addigi legnehezebb részéhez, amely gleccsertavakkal nyűgözte le őket, a 13. nap jóval könnyedebb, kellemesebb terepet tartogatott mezőkkel, lovakkal és lapos részekkel. A különleges képződményeinek köszönhetően az útvonal egyik leghíresebb részeként számontartott Nino-tó mellett is elhaladtak.

Utolsó nagy hajrá happy enddel

A 14. nap ismét nehéz tereppel tette próbára tűrőképességüket, így korábban indultak, ám este a legrosszabb sátorhely fogadta őket. Attila úgy döntött, bent alszik, ám hárman akkora horkolókoncertet tartottak, hogy alig bírt két órát aludni, így fáradtan vágott neki a túra leghosszabb, 15. napjának. Aznap útbá ejtették a sziget legmagasabb csúcsát, ahova végül csak Csaba mászott fel, Attila nem tartott vele. A 2706 m-es Monte Cintón Csaba több turistával is találkozott, akik kifejezetten ezt a csúcsot tervezték megmászni – odafentről már a tenger is látni. Az utolsó három napra vihart jósoltak, ezért úgy döntöttek, hogy a legnehezebbnek számító északi szakaszt kihagyják és Ascónál kiszállnak, de még így is rendszeresen megoldoztatta őket a 15. napjuk: 11,5 óra, 13 km, 1300 m teljes szintemelkedés és 1550

m teljes szintereszkedés – ezzel zárták GR20-as pályafutásukat.

Az előadás végén a kíváncsi közönség megkérdezte, hogy mit ettek a túra alatt. Csaba reggelire két tortillát fogyasztott mogoróvajkrémmel és Nutellával, vacsorára puffasztott rizset, sajtot és kolbászt. Attila inkább a reggelire fektette a hangsúlyt, gyakran vaj kenyeret evett zöldséggel vagy almával, ha tudtak vásárolni, útközben müzliszeleteket, ritkán vacsoráztak, és gyakran készített zacskós levest. A legtöbb forrást kiszáradva találták, így Csaba a speciális szűrőjén áteresztett mosogatóvizet fogyasztotta, Attila tiszta patakokból ivott. Sok helyen láttak baszk zászlót, Attila érdeklődésére a helyiek elmondták: a baskok jó barátai, és Korzikán is létezik egyfajta autonómiamegmozgalm. Útjukon kolozsvári román sráccal is találkoztak, az éttermeknél, szállásoknál a személyzet tagjai között is akadtak románok.

Lefelé sokkal nehezebbnek bizonyult a csúszós terep, túrabotok nélkül szinte elképzelhetetlen lett volna teljesíteni. Attila legnagyobb öröme nem lópták el az autójukat, első próbálkozásra beindult, így életre szóló kalandjuk szerencsésen zárult, a visszaúton újabb emlékezetes csavarral: éjszakai komppal utazva nem volt más választásuk, mint a tizenhatodik éjszakán is földön aludni.

A túra végén